

[Pelle Voigt]

forslag, før vi har et sådant beslutningsgrundlag. Jeg kunne endelig afslutningsvis spørge forsvarsministeren, om han er enig i de betragtninger, som Konservativ Ungdom har gjort gældende i et brev til alle forsvarsudvalgets partier. Det var de betragtninger, som bl.a. formanden for forsvarsudvalget, hr. Nør Christensen, jo henviste til som vigtige tilføjelser til den tekst, jeg allerede har nævnt. I Konservativ Ungdoms bemærkninger til den fremsendte henvendelse hedder det jo:

»Konservativ Ungdom er helt enig med Forretningsudvalget for Værnepligtige Menige i, at fremgangsmåden med først at tage en beslutning om tjenestetidsforlængelsen og derefter nedsætte en arbejdsgruppe til analyse af værnepligten er forkert.«

Jeg er i den meget besynderlige situation, at jeg for første gang, tror jeg, i meget lang tid virkelig er enig med Konservativ Ungdom. Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren ville forklare, hvorfor han ikke er det, for det er dog en indlysende logisk betragtning, der for en gangs skyld fremkommer fra denne ungdomsorganisation, som ellers har så mange politiske besynderligheder på samvittigheden.

(Kort bemærkning).

Arentoft (KF):

Det, der kalder mig herop, var hr. Pelle Voigts bemærkning om, at de værnepligtige befalingsmænd, der nu skulle have 3 måneders ekstra indkaldelse, burde kende de vilkår, de gik ind til. Det ligger helt klart – og det prøvede jeg at forklare – at de ved mønstringen skal være befalingsmænd for dem, de har været med til at uddanne, og hver mønstring for sådanne værnepligtige sergenter er på 12–14 dage. Man indkalder sådan et kompagni eller sådan en afdeling, og under mønstringen har man så øvelser og arbejder igen sammen; det er folk, der kender hinanden. Med 3 måneders udvidelse er der altså plads til op til 6 mønstringer i den kommende tid, så vilkårene er for så vidt 100 pct. kendte.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Det er vel rigtigt, som hr. Arentoft siger, at hvad tjenestetidens praktiske indhold angår, er det hele ganske godt kendt. Vi skal ikke glemme – og det er en af årsagerne til, at jeg ønsker arbejdsgruppens arbejde gennemført – at den tjenestetidsforøgelse, vi fik for værnepligtige sergenter fra 18 til 21 måneder, var baseret på et kontraktligt forhold, og det fremgår jo ikke af lovforslaget direkte, om man forudsætter eller tænker, at noget tilsvarende skal finde sted. Det mener jeg ikke vi skal tage endelig stilling til, før vi ser arbejdsgruppens indstilling, men det er klart, at det er rigtigt at pege på, at der er usikkerhed forbundet med detaljer i spørgsmålet.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage til talerrækken.

Albrechtsen (VS):

Ministeren satte spørgsmålstegn ved logikken i mit synspunkt, som han mente manglede. Der mangler ikke nogen logik. Der er for det første tale om, at jeg selvfølgelig ikke går ind for en højnelse af den militære effektivitet. Jeg har nok mere sympati for at få tilstande à la den gode soldat Svejke eller noget i den retning. Jeg går ikke ind for uddannelsen af elitesoldater.

Den anden side af sagen er – og det sagde jeg også som begrundelse for at støtte hr. Pelle Voigts krav om, at vi får disse rapporter at se – at hvis det er rigtigt, at ineffektiviteten vitterlig er så stor, så må det jo forekomme alle, der er impliceret i dette her, og især de værnepligtige, som det skal gå ud over, yderligere dybt meningsløst, at man nu kommer med dette forslag.

Derfor vil jeg gerne være med til at få afdækket, hvordan disse forhold i forsvaret i realiteten er, og det ser jeg ikke som nogen modsætning til det principielle synspunkt, jeg også har vedrørende effektivitetsniveauet i forsvaret.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg vil gerne takke hr. Albrechtsen for retsbelæringen. Så blev jeg så meget klogere. Det bliver man jo hver dag her i folketinget.

Jeg skal ikke gå i dybden med hr. Pelle Voigts spørgsmål, nogle af dem har jeg faktisk allerede besvaret. Når hr. Pelle Voigt spørger mig om den henvendelse, der er